

ANAYASA MAHKEMESİ KARARLARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM KARAR

Başvuru Numarası : 2012/584
Karar Tarihi : 12/3/2015

Başkan : Alparslan ALTAN
Üyeler : Serdar ÖZGÜLDÜR
Osman Alifeyyaz PAKSÜT
Recep KÖMÜRCÜ
Celal Mümtaz AKINCI
Raportör : Bahadır YALÇINÖZ
Başvurucu : Münür İÇER

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurucu, 10/3/2011 tarih ve 6191 sayılı Sözleşmeli Erbaş ve Er Kanunu'nun 10. maddesi ile 27/7/1967 tarih ve 926 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri Personel Kanunu'na eklenen geçici 32. maddesinde düzenlenen haklardan yararlanmak için yaptığı başvurunun reddi üzerine açtığı davanın reddedilmesi nedeniyle, Anayasa'nın 36. ve 38. maddelerinde tanımlanan haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru, 7/11/2012 tarihinde Bursa 1. İdare Mahkemesi vasıtasıyla yapılmıştır. İdari yönden yapılan ön incelemede başvurunun Komisyona sunulmasına engel bir durumun bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. İkinci Bölüm İkinci Komisyonunca, 25/11/2014 tarihinde, kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına, dosyanın Bölüme gönderilmesine karar verilmiştir.

4. Bölüm Başkanı tarafından 9/1/2015 tarihinde kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

5. Adalet Bakanlığının 28/1/2015 tarihli görüş yazısı 11/2/2015 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne cevaplarını içeren dilekçesini 16/2/2015 tarihinde sunmuştur

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

6. Başvuru dilekçesi ile başvuruya konu yargılama dosyası içeriğinden tespit edilen ilgili olaylar özetle şöyledir:

7. Başvurucu astsubay statüsünde görev yapmakta iken, disiplinsiz olduğu ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin (TSK) itibarını sarsacak hareketlerde bulunduğu gerekçesiyle YAŞ kararıyla 1986 yılında TSK'dan ilişiği kesilmiştir.

8. Başvurucu hakkında açılan ceza davasında, Mersin 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 1/10/1991 tarih ve E.1990/91, K.1991/134 sayılı kararı ile davanın zamanışı nedeniyle ortadan kaldırılmasına, ele geçirilen gümrük kaçağı malların ise zor alımına karar verilmiştir. Kararın ilgili kısımları şöyledir:

"... temas kurarak kara ve deniz yolunun güven altına alınması konusunda anlaşmaları, daha sonra Çeşmeli karakol komutanı sanık Asb. S.Ö. ve Münir İçer ile de anlaşmaları, tüm sanıkların bu anlaşmaları sonucu 17-18 Ocak 1981 gecesi deniz yolundan motorla getirilen kaçak elektronik eşyanın Sipahi ... Ocağı Mevkiinden yurda sokarak kamyonlarla denizli iline naklini sağladıkları, ancak bu eşyanın B. isimli kişiye ait diğer kaçak eşyadan ayırt edilemeyecek şekilde ele geçtiği ve olayla ilgili Denizli Ağır Ceza mahkemesinin 1981/33 esasında kayıtlı kamu davasının açıldığı, bu suretle tüm sanıkların toplu kaçakçılık suçunu işledikleri, suç konusu eşyanın başka eşya ile karışması nedeni ile gümrüklenmiş değerlerinin belirlenemediği,

...

b) Sanıklar ... Münir İçer, ... 18 Ocak 1981 tarihinde teşekkül oluşturarak kaçakçılık, rüşvet almak ve vermek suçlarından açılan kamu davaları,

...

Sanıklara müsnet kaçakçılık ve rüşvet alıp vermek suçları TCK.78.m. uyarınca ve olaylarda teşekkül durumu söz konusu olmadığından toplu kaçakçılık olarak nitelendirilip, ele geçen ve belirlenebilen kaçak eşyanın o tarihlerdeki gümrüklenmiş piyasa değeri 30 milyon liranın altında olduğundan iş bu kamu davalarının ... zamanışı nedeniyle ORTADAN KALDIRILMASINA,"

9. 6191 sayılı Kanun'un 10. maddesinin (7) numaralı fıkrası ile 926 sayılı Kanun'a eklenen geçici 32. madde, 12/3/1971 tarihi sonrasındaki yargı denetimine kapalı idari işlemler veya YAŞ kararlarıyla TSK'dan ilişiği kesilenlere bazı haklarının iadesinin sağlanması amacıyla idareye başvuru imkânı getirmiş ve bu hükümden yararlanabilmek için 6191 sayılı Kanun'un yürürlük tarihinden itibaren 60 gün içinde Milli Savunma Bakanlığına başvurulması gerektiği hükme bağlanmıştır.

10. Başvurucunun, 926 sayılı Kanun'a eklenen geçici 32. madde hükümünden yararlandırılması talebiyle yaptığı başvuru, Milli Savunma Bakanlığının 5/7/2011 tarihli işlemi ile reddedilmiştir.

11. Başvurucu tarafından, anılan işlemin iptali istemiyle açılan davada Askeri Yüksek İdare Mahkemesi (AYİM) Birinci Dairesi 19/4/2012 tarih ve E.2012/384, K.2012/543 sayılı kararı ile davayı reddetmiştir. Karar gerekçesi şöyledir:

"Görüldüğü üzere, 12.03.1971 tarihinden 22.03.2011 tarihine kadar yargı denetimine kapalı idari işlemler veya Yüksek Askeri Şura kararları ile Türk Silahlı Kuvvetlerinden ilişiği kesilenlerin, yani kişi olarak kapsama girenlerin başvurularını kabul veya reddetmek konusunda Milli Savunma Bakanına (sebebi unsuru yönünden) geniş bir takdir yetkisi tanınmıştır. Kuşku yok ki, diğer bütün kamusal yetkilerde olduğu gibi idarenin takdir yetkisi de kamu yararı amacı ve hizmet gerekleriyle sınırlı bulunmaktadır.

Bu kapsamda dava konusu işlem irdelendiğinde; 1976 yılında Astb.Çvş. nasedilerek Türk Silahlı Kuvvetlerinde görev yapmaya başlayan davacının, YAŞ kararı ile TSK'dan ilişiğinin kesilmesine esas teşkil eden; Mersin 1'inci Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanmasına ve 14.09.1981-17.06.1985 tarihleri arasında tutuklu kalmasına sebep teşkil eden ve Mersin 1'inci Ağır Ceza Mahkemesi'nin 01.10.1991 gün ve 1990/91 Esas, 1991/134 Karar sayılı (25.10.1991 Tarihinde kesinleşen) kararıyla "Toplu Kaçakçılık" olarak vasıflandırılıp, zaman aşımı nedeniyle kamu davası sonlandırılmasına karar verilen suçta konu; bir kısım askeri ve sivil şahıslarla birlikte menfaat için yapılan bir anlaşma çerçevesinde yurt dışından kaçak olarak getirilen bir takım elektronik eşyanın deniz yolu ile yurda sokulup kara yolu ile Denizli iline naklinin sağlanması şeklindeki olayın içerisinde yer alması şeklindeki eylemi nazara alınarak 926 sayılı Kanunun 32'nci maddesinden yararlandırılmaması yönünde tesis edilen dava konusu işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır."

12. Bu karara karşı yapılan karar düzeltme talebi de aynı Dairenin 9/10/2012 tarih ve E.2012/1287, K.2012/1048 sayılı kararı ile reddedilmiş, karar başvurucuya 6/11/2012 tarihinde tebliğ edilmiştir.

13. Başvurucu, 7/11/2012 tarihinde Anayasa Mahkemesine bireysel başvuru yapmıştır.

B. İlgili Hukuk

14. 926 sayılı Kanun'un geçici 32. maddesinin birinci, ikinci ve dördüncü fıkraları şöyledir:

"12 Mart 1971 tarihinden bu Kanunun yayımı tarihine kadar, yargı denetimine kapalı idari işlemler veya Yüksek Askerî Şûra kararları ile Türk Silahlı Kuvvetlerinden ilişiği kesilenler veya vefatları hâlinde hak sahipleri, bu madde hükümlerinden yararlanabilmek için altmış gün içinde Milli Savunma Bakanlığına başvururlar.

Milli Savunma Bakanı, başvurunun kabulüne veya reddine en geç altı ay içinde karar verir. Milli Savunma Bakanı, hazırlık amacıyla sadece gerekli yazışmaların yapılması hususunda yardımcı olmak üzere gerektiğinde komisyonlar kurabilir ve bu komisyonlara, ilgili bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarından temsilci çağırabilir. İlgililerin, Türk Silahlı Kuvvetlerinden ilişiklerinin kesilmesine esas bilgi ve belgeler Genelkurmay Başkanlığınca en geç altmış gün içinde Milli Savunma Bakanlığına gönderilir.

...

Başvurunun reddi hâlinde, bu ret işlemine karşı ilgililer altmış gün içinde Askerî Yüksek İdare Mahkemesinde dava açabilirler."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

15. Mahkemenin 12/3/2015 tarihinde yapmış olduğu toplantıda, başvurunun 7/11/2012 tarih ve 2012/584 numaralı bireysel başvurusu incelenip gereği düşünöldü:

A. Başvurucunun İddiaları

16. Başvurucu, hakkında uygulanmış bir disiplin cezasının ve kesinleşmiş bir mahkûmiyetinin bulunmadığını, ceza davası devam ederken TSK'dan ilişiğinin kesildiğini, 926 sayılı Kanun'un 32. maddesinden yararlanmak için gerekli olan şartları taşıdığını, somut bir gerekçe gösterilmeksizin talebinin reddedildiğini, "toplu kaçakçılık" olarak nitelendirilen suçtan dolayı açılan davanın da zamanaşımı nedeniyle ortadan kaldırılmasına rağmen

mahkûmiyeti varmış gibi değerlendirildiğini ve suçlu muamelesi yapıldığını belirterek, Anayasa'nın 36. ve 38. maddelerinde tanımlanan haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

17. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp, olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Bu kapsamda başvurunun iddialarının masumiyet karinesinin ihlal edildiği şikâyeti çerçevesinde değerlendirilmesi uygun görülmüştür.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

18. Başvurucunun şikâyeti açıkça dayanaktan yoksun olmayıp, kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de görülmediğinden, başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

19. Başvurucu, "*toplular kaçakçılık*" olarak nitelendirilen suçtan dolayı açılan davanın da zamanaşımı nedeniyle ortadan kaldırılmasına rağmen mahkûmiyeti varmış gibi değerlendirildiğini, suçlu muamelesi yapıldığını ve masumiyet karinesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

20. Bakanlık görüş yazısında, masumiyet karinesinin kural olarak, hakkında bir suç isnadı bulunan ve henüz mahkûmiyet kararı verilmemiş kişileri kapsayan bir ilke olduğunu, AİHM'in, ceza yargılamasına paralel olarak veya ceza yargılamasının bitmesinden sonra devam eden adli ve idari süreçler bakımından da masumiyet karinesinin uygulanabileceğini birçok kararında kabul ettiğini, ceza yargılamasının niteliği ile disiplin yargılamasının niteliğinin birbirinden farklı olduğunun unutulmaması gerektiğini, masumiyet karinesinin ihlal edilip edilmediği değerlendirilirken, özellikle hukuk yargılamaları bakımından üzerinde durulması gereken önemli hususlardan birinin, durum tespitinin ötesinde, yargılamayı yapan makamın ilgili kişiye suç isnat edip etmediği ve beraat kararını sorgulayıp sorgulamadığı hususu olduğunu, somut olayda, başvuru hakkında "*toplular kaçakçılık*" olarak nitelendirilen suçtan dolayı açılan davanın zamanaşımı nedeniyle ortadan kaldırılmasına karşın, ilişkisinin kesilmesi işleminin disiplin hukuku çerçevesinde yapıldığını belirterek, masumiyet karinesinin ihlal edilip edilmediğine ilişkin yapılacak değerlendirmede bu hususların dikkate alınması gerektiğini bildirmiştir.

21. Başvurucu cevap dilekçesinde, başvuru formunda yer alan masumiyet karinesinin ihlal edildiğine yönelik iddialarını tekrar etmiştir.

22. Anayasa'nın 38. maddesinin dördüncü fıkrası şöyledir:

"Suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar, kimse suçlu sayılamaz"

23. Sözleşme'nin 6. maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

"Kendisine bir suç isnat edilen herkes, suçluluğu yasal olarak sabit oluncaya kadar suçsuz sayılır."

24. Masumiyet karinesi, kişinin suç işlediğine dair kesinleşmiş bir yargı kararı olmadan suçlu olarak kabul edilmemesini güvence altına alır. Bunun sonucu olarak, kişinin masumiyeti "*asıl*" olduğundan suçluluğu ispat külfeti iddia makamına ait olup, kimseye suçsuzluğunu ispat mükellefiyeti yüklenemez. Ayrıca hiç kimse, suçluluğu hükmen sabit oluncaya kadar yargılama makamları ve kamu otoriteleri tarafından suçlu olarak nitelendirilemez ve suçlu muamelesine tabi tutulamaz (B. No: 2012/665, 13/6/2013, § 26).

25. Bu çerçevede, masumiyet karinesi kural olarak, hakkında bir suç isnadı bulunan ve henüz mahkûmiyet kararı verilmemiş kişileri kapsayan bir ilkedir. Suç isnadı

kesin hükümle mahkûmiyete dönüşen kişiler açısından ise, artık “*hakkında suç isnadı olan kişi*” statüsünde olmadıkları için masumiyet karinesi iddiasının geçerli bir dayanağı kalmamaktadır. Ancak ceza davası sonucunda kendisine isnat edilen suçu işlemediğinin sabit olduğu veya suçu işlediğine kesin olarak kanaat getirilemediği ve bu nedenle sanık hakkında beraat kararı verilen durumlarda ise kişi hakkında masumiyet karinesinin devam ettiğinin kabulü gerekir. Çünkü böyle durumlarda Anayasa’nın 38. maddesinin dördüncü ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin (Sözleşme) 6. maddesinin (2) numaralı fıkraları anlamında kişinin suçluluğu sabit olmamıştır ve bu nedenle suçlu sayılamaz (B. No: 2012/574, 6/2/2014, § 76).

26. Masumiyet karinesi, suç isnadının karara bağlandığı yargılamalarda geçerli olduğu için, Sözleşme’nin 6. maddesinde ifade edilen “*medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili uyumsuzluklar*” çerçevesinde değerlendirilen idari davalar, kural olarak masumiyet karinesinin uygulama alanı dışında kalmaktadır. Ancak idari davada uyumsuzluk konusu olan maddi olayın tespitinde idari yargı mercii, aynı maddi olayı ele alan ceza mahkemesinin daha önce verdiği beraat kararına uygun hareket etmelidir (Benzer yöndeki AİHM kararları için bkz. *X/Avusturya*, B. No: 9295/81, 6/10/1982, k.k.; *C/Birleşik Krallık*, B. No: 11882/85, 7/10/1987, kk.). Bu kural, kişi hakkında verilen beraat kararı sorgulanmadığı sürece, aynı maddi olay çerçevesinde daha düşük ispat standardı kullanılarak kişinin disiplin sorumluluğu çerçevesinde yaptırma tabi tutulmasına engel teşkil etmemektedir (Benzer yöndeki AİHM kararı için bkz. *Ringvold/Norveç*, B. No: 34964/97, 11/2/2003, § 38).

27. Bu çerçevede, ceza davası dışında fakat ceza davasına konu olan eylemler nedeniyle devam eden idari uyumsuzluklarda, kişi hakkında beraat kararı verilmiş olmasına rağmen, bu karara esas teşkil eden yargılama sürecine dayanılması ve bu şekilde beraat kararının sorgulanması masumiyet karinesi ile çelişir. Buna karşılık, idari uyumsuzluğun çözümüne esas teşkil etmesi bakımından, kişi beraat etmiş olsa dahi yargılanmış olması olgusundan veya buna ilişkin karardan söz edilmesi, kişinin suçlu muamelesi gördüğünden ve dolayısıyla masumiyet karinesinin ihlal edildiğinden söz edebilmek bakımından yeterli değildir. Bunun için kararın gerekçesinin bütün halinde dikkate alınması ve nihai kararın münhasıran kişinin yargılandığı ve sonuçta beraat ettiği fiillere dayanıp dayanmadığının incelenmesi gerekir (B. No: 2012/665, 13/6/2013, § 29).

28. Öte yandan, ceza ve ceza muhakemesi hukuku ile disiplin hukukunun farklı kural ve ilkelere tabi disiplinler olduğunun hatırlanmasında yarar vardır. Buna göre kamu görevlisinin davranışı, suç tanımına uymasının yanı sıra disiplin sorumluluğunu da gerektirebilir. Böyle durumlarda ceza muhakemesi ve disiplin soruşturması ayrı ayrı yürütülür ve ceza muhakemesi sonucunda kişinin isnat edilen eylemi işlemediğine dair hükümler dışında, ceza mahkemesi hükmü disiplin makamları açısından doğrudan bağlayıcı değildir (B. No: 2012/665, 13/6/2013, § 30). Ancak bu kapsamda yapılan değerlendirmelerde delil yetersizliğine dayalı olsa bile kişi hakkında verilen beraat kararına aykırı olarak kişinin suçsuz olmadığı yönünde değerlendirmelerden kaçınılması gerekir.

29. Masumiyet karinesinin ihlal edilip edilmediği değerlendirilirken, özellikle hukuk ve idari yargılama bakımından üzerinde durulması gereken önemli hususlardan biri, yargılamayı yapan makamın ilgili kişiye suç isnat edip etmediği ve beraat kararını sorgulayıp sorgulamadığıdır.

30. Kişinin suçluluğunu ima eden ya da kabul eden bir yargı söz konusu olmadıkça, sadece soruşturma açılmış olması da disiplin veya idari yaptırım işlemlerinin başlatılması veya uygulanması için yeterli görülebilir (B. No: 2012/998, 7/11/2013, § 65).

31. Bireysel başvuruya konu olan AYİM kararı incelendiğinde; yargı denetimine kapalı idari işlemler veya YAŞ kararları ile TSK’dan ilişiği kesilenlerin 926 sayılı Kanun’un

32. maddesinden yararlandırılmaları için yaptıkları başvuruların kabulünde idarenin takdir yetkisinin bulunduğu, bu yetkinin kullanımının sınırsız olmadığı, kamu yararı amacı ve hizmet gerekleri ile sınırlı olduğu belirtildikten sonra başvurucunun TSK'dan ilişğinin kesilmesine ilişkin olayın değerlendirilmesinin yapıldığı, hakkında açılan ceza davası nedeniyle başvurucunun yaklaşık dört yıl tutuklu kaldığı tespitine yer verildiği, ceza davası zamanışımına uğraması sonucu ortadan kaldırılmış olsa da ceza davasında başvurucunun toplu kaçakçılık suçunu işlediği hususunda yapılan tespit ile bağlantı kurularak (§ 8), davaya konu eylemleri nedeniyle başvurucunun 926 sayılı Kanun'un 32. maddesinden yararlandırılmamasına ilişkin işlemde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddedildiği görölmektedir.

32. Başvurucunun durumu değerlendirilirken, zamanışımı nedeniyle ortadan kaldırılan ceza davasına konu eylemler içinde yer aldığı kabul edilerek, 926 sayılı Kanun'un 32. maddesinden yararlandırılmamasına ilişkin işlemin hukuka uygun olduğuna karar verilmiştir. Bu çerçevede başvuruya konu kararın gerekçesinde yer alan ifadelerden, suçluluğu ilgili mahkeme kararıyla sabit olmayan ve zamanışımı nedeniyle hakkında açılan ceza davası ortadan kaldırılan başvurucunun anılan eylemleri işlediği ve suçlu olduğu inancının yansıtıldığı görölmektedir. Dolayısıyla idarenin söz konusu işleminin hukuka uygun olduğu sonucuna ulaşırken Mahkeme, başvurucunun durumunu ceza yargılamasından ayrı olarak değerlendirmemiş, aksine ceza mahkemesinin zamanışımı nedeniyle ortadan kaldırma kararının gerekçesine ve başvurucunun yargıldığı fiilleri işlediği kabulüne dayanarak karar vermiştir. Bu kapsamda Mahkemenin gerekçesinde kullandığı ifadelerin, başvurucunun masumiyet karinesine saygı ilkesiyle bağdaştığı söylenemez.

33. Yukarıdaki açıklamalar çerçevesinde, AYİM kararının gerekçesinde, başvuru hakkındaki zamanışımı nedeniyle ortadan kaldırılan ceza yargılamasına atıfta bulunulduğu ve suçluluğu mahkeme kararlarıyla sabit olmayan başvurucunun yargılamaya konu eylemleri işlediği ve suçlu olduğu inancının karara yansıtıldığı anlaşıldığından, başvurucunun Anayasa'nın 38. maddesinin dördüncü fıkrasında güvence altına alınan masumiyet karinesinin ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

34. 30/3/2011 tarih ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un "Kararlar" kenar başlıklı 50. Maddesinin (2) numaralı fıkrası şöyledir:

" Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuru lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

35. Başvuru konusu olayda tespit edilen ihlal, mahkeme kararından kaynaklandığından ve yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunduğundan, 6216 sayılı Kanun'un (2) numaralı fıkrası gereğince ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

36. Başvuru tarafından yapılan ve dosyadaki belgeler uyarınca tespit edilen 172,50 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Başvurucunun,

1. Masumiyet karinesinin ihlal edildiği şikâyetinin **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,**

2. Anayasa'nın 38. maddesinin dördüncü fıkrasında güvence altına alınan masumiyet karinesinin **İHLAL EDİLDİĞİNE,**

B. İhlal ve ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için kararın bir örneğinin AYİM Birinci Daire Başkanlığına GÖNDERİLMESİNE,

C. 172,50 TL başvuru harcından oluşan yargılama giderinin BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,

D. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına; ödemede gecikme olması halinde, bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal faiz uygulanmasına,

12/3/2015 tarihinde **OY BİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan
Alparslan ALTAN

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Celal Mümtaz AKINCI